

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28.5.2013 v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Uldricha a přísedících Ivany Mondekové a Miloslava Škabrouda, **t a k t o :**

Obžalovaný:

████████████████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ohlašovna ██████████
██████████ adresa pro účely doručování ██████████ bez
pracovního poměru, občan ČR, t.č. ve Vazební věznici České Budějovice,

j e v i n e n , ž e

1) ve věci původně vedené pod sp. zn. 18T 151/2012

I.

dne 9.8.2012 kolem 12:05 hodin u rybníka ██████████ v ██████████, okr. ██████████ vyhrožoval ██████████ nar. ██████████ „Pokud dneska nepřineseš tři stovky, tak tě rozsekám držku, a pokud věc oznámíš na policii, tak tě rozsekám držku“, přičemž ke zranění poškozeného ██████████ nedošlo,

II.

- a) v přesně nezjištěný den na přelomu července a srpna 2012 kolem 11:30 hodin u řeky před [REDACTED] v [REDACTED] okr. [REDACTED], chytil [REDACTED] nar. [REDACTED] jednou rukou pod krkem z důvodu jeho tmavé pleti mu vyhrožoval ublížením na zdraví slovy: „Nemám rád černý, nesnáším cikány, černá svině, stejně jednou tě dostanu“, přičemž ke zranění poškozeného [REDACTED] nedošlo,
- b) přesně nezjištěný den v srpnu 2012 u lavičky u potoku [REDACTED] pod ul. [REDACTED] [REDACTED] v [REDACTED] okr. [REDACTED] nar. [REDACTED] z důvodu jeho tmavé pleti nadával do cikánů, černých sviní a vyhrožoval, že ho a jeho rodinu zničí.

III.

- a) dne 9.6.2012 kolem 17:00 hodin v [REDACTED] ve vozidle zn. KIA SPORTAGE JES, rz. [REDACTED], před barem [REDACTED] začal napadat poškozenou [REDACTED] nar. [REDACTED] slovy: „Dej sem peníze ty krávo!“, a poté, co mu poškozená odmítla peníze dát, chytil ji jednou rukou za vlasy a druhou rukou ji začal opakovaně pěstí mlátit do obličeje v úmyslu získat finanční prostředky, když žádné peníze nedostal, přičemž poškozená utrpěla silné podlitiny na obličeji v okolí obou očí, nejméně 3 dny měla zaživací potíže (opakované zvracení), avšak lékařské ošetření sama nevyhledala,
- b) v přesně nezjištěný den, pravděpodobně dne 6.8.2012 kolem 16:00 hodin, na chodníku za mostem u [REDACTED] v [REDACTED] okr. [REDACTED] zastoupil cestu poškozenému [REDACTED] nar. [REDACTED] v úmyslu získat finanční prostředky začal do poškozeného rukama strkat a požadoval finanční částku 50,- Kč, jinak poškozeného praští, přitom opakovaně napřáhoval proti poškozenému ruku zařatou v pěst, načež se poškozený dal na útěk z místa pryč, když [REDACTED] za poškozeným několik metrů běžel a křičel, že chce peníze, poškozeného nedohonil, přičemž ke zranění poškozeného [REDACTED] nedošlo,
- c) dne 7.8.2012 kolem 11:45 hodin v kanceláři budovy [REDACTED] okr. [REDACTED] v úmyslu získat finanční prostředky začal opakovaně křičet na poškozeného [REDACTED] nar. [REDACTED] „Dej sem peníze na chlast!“ a začal postupovat k poškozenému, dělal tzv. ramena, nakláněl se nad poškozeného, až jej natlačil do rohu místnosti, a stále křičel, že chce 50,- Kč, načež mu ze strachu poškozený [REDACTED] vydal 50,- Kč, přičemž obv. [REDACTED] křičel, že je to málo, že chce ještě 10,- Kč, aby měl na víno, a proto mu poškozený dal ještě 10,- Kč, a poté kancelář opustil, čímž způsobil poškozenému celkovou škodu 60,- Kč, přičemž ke zranění poškozeného [REDACTED] nedošlo,

IV.

- b) dne 14.8.2012 kolem 20:30 hodin v parku pod [REDACTED] okr. [REDACTED] nejprve slovně napadal vulgárními urážlivými výrazy poškozené [REDACTED] nar. [REDACTED] a [REDACTED] nar. [REDACTED] a následně obě poškozené fyzicky napadal, přičemž nejprve dal 2 facky na obličej a 1 ránu pěstí do břicha poškozené [REDACTED] a poté dal 2 facky na obličej a 1 rány pěstí do břicha

poškozené [REDAKCE] načež poškozené z místa utekly, přičemž ke zranění poškozených nedošlo,

když tohoto jednání se dopustil přesto, že byl trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonici č.j. 18T 51/2006-48, pravomocným dne 6.6.2006, odsouzen pro trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr.zák. účinného do 31.12.2009 k trestu obecně prospěšných prací v trvání 250 hodin, který vykonal dne 19.7.2007, a dále trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonici ze dne 21.2.2001, č.j. 3T 22/2001-55, pravomocným dne 14.3.2001, odsouzen pro trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr.zák. účinného do 31.12.2009 k trestu odnětí svobody na 6 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu 2 roky, když se osvědčil dne 11.7.2003,

V.

v době od března 2012 do 12:30 hodin dne 6.7.2012 z domu čp. [REDAKCE] v ul. [REDAKCE] v [REDAKCE] okr. [REDAKCE], postupně odcizil své družce [REDAKCE] nar. [REDAKCE] s kterou žil v domě ve společné domácnosti, vysavač do bazénu zn. Moby Dolphine v hodnotě nejméně 22.000,- Kč, 13 kusů rybářských prutů různých značek v hodnotě nejméně 4.300,- Kč, 1 ks rybářských gumovek (prdeláček) v hodnotě 100,- Kč, 1 ks rybářských gumovek (prdeláček) v hodnotě 500,- Kč, batoh na rybářské potřeby v hodnotě 200,- Kč, svěrák litinový v hodnotě 4.000,- Kč, koloběžku zn. Keller v hodnotě 1.200,- Kč, kdy tyto věci buďto prodal nebo je zastavil v zastavárnách a peníze použil pro svoji potřebu, čímž způsobil poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] škodu na odcizených věcech ve výši nejméně 32.300,- Kč,

VI.

dne 6.7.2012 okolo 21:45 hodin vnikl po přezení plotu výšky 130 cm na zahradu domu čp. [REDAKCE] v ul. [REDAKCE] v [REDAKCE] okr. [REDAKCE], majitelky [REDAKCE] nar. [REDAKCE] poté po vyháčkování okna do prádelny v přízemí vnikl do domu čp. [REDAKCE] a následně do obývacího pokoje, kde neoprávněně setrval do 22:20 hodin dne 6.7.2012 i přes výzvy majitelky k opuštění bytu,

VII.

řídil vozidlo zn. KIA SPORTAGE JES, rz. [REDAKCE], majitelky [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v měsíci dubnu 2012 nejméně ve 4 případech z [REDAKCE] do [REDAKCE] a zpět a nejméně v 10 případech po [REDAKCE] v měsíci květnu 2012 nejméně v 1 případě z [REDAKCE] do [REDAKCE] a zpět, v jednom případě z [REDAKCE] do [REDAKCE] a zpět, opakovaně v nezjištěném počtu po [REDAKCE] dne 29.6.2012 z [REDAKCE] do [REDAKCE] přes [REDAKCE] od 30.6.2012 do 6.7.2012 nejméně pětkrát jízdu v katastrálním území [REDAKCE] dne 6.7.2012 kolem 12:30 hodin od domu čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] k domu čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] a poté k domu čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] a to přesto, že mu byl rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.2.2009, č.j. 5T 2/2009-97, pravomocným dne 11.3.2009, mimo jiné uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na 36 měsíců do 4.10.2012,

VIII.

dne 23.7.2012 okolo 18:30 hodin na chodbě panelového domu čp. [redacted] v ulici [redacted] v [redacted] okr. [redacted], před bytem své matky [redacted] nar. [redacted], vyhrožoval fyzickou újmou [redacted], nar. [redacted], slovy: „Vyhýbej se mi! Až tě potkám samotnou, dám tě přes držku, že tě nedají dohromady. Rozbiju ti držku, že ji budeš mít zdrátovanou jako žádná jiná.“ když toto jeho jednání vzbudilo v poškozené s ohledem na předchozí fyzické napadení ze strany [redacted] důvodnou obavu o její zdraví a život,

t e d y

ad I)

- jiného násilím a pohrůzkou násilí nutil, aby něco konal a opominul,

ad II a-b)

- užil násilí proti jednotlivci a vyhrožoval mu ublížením na zdraví pro jeho skutečnou příslušnost k etnické skupině,

ad III a-c)

- proti jinému užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

ad IV b)

- dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného, a tento čin spáchal opětovně,

ad V)

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

ad VI)

- neoprávněně vnikl do obydlí jiného, přičemž užil násilí,

ad VII)

- mařil rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

ad VIII)

- jinému vyhrožoval těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

2) ve věci 18T 62/2013

dne 26.2.2013 v době před 12.00 hodinou v prostoru obchodu “Starožitnictví – zastavárna“ v [redacted] [redacted] okres [redacted], v úmyslu opatřit si peníze, aniž by měl v úmyslu dát jako protihodnotu do zástavy nějakou věc či věci, požadoval po majiteli obchodu poškozeném [redacted] nar. [redacted], za situace, kdy se oba dva z předchozí

doby znali, vydání finanční hotovosti, a to nejprve ve výši 500,-Kč a následně ve výši 100,-Kč, přičemž poškozenému vyhrožoval, že pokud mu požadované peníze nedá, tak si je vezme sám, dále že ho zkope poté, co skočí za pult, dále že na něj pošle kamarády, kteří mu „rozbijí hubu“, dále že poškozeného zastřelí, že si počká na jeho děti a něco se jim stane a rovněž, že mu rozbije věci v obchodě, přičemž tohoto jednání zanechal až po příjezdu pracovníka bezpečností agentury [REDAKCE] nar. [REDAKCE], přivolaného poškozeným, když jednáním nezpůsobil žádnou škodu poškozenému,

t e d y – proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

č í m ž s p á c h a l

ad 1)

- I) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku.
- II) a-b) pokračující přečin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 2 trestního zákoníku,
- III) a-c) pokračující zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku.
- IV) b) přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,
- V) pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
- VI) přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1,2 trestního zákoníku.
- VII) pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,
- VIII) přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku

ad 2)

zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **ú h r n n é m u n e p o d m í n ě n é m u t r e s t u** odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 39 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu **z a ř a z u j e** do věznice **s o s t r a h o u**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] nar. [REDAKCE], **o d k a z u j e** se svým nárokem na náhradu škodu na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že byl prokázán skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku. Na obžalovaného [REDAKCE] byla dne 9.10.2012 pod sp.zn. Zt 212/2012-66 podána obžaloba (věc byla u Okresního soudu původně vedena pod sp.zn. 18T 151/2012) pro skutky uvedené pod bodem 1. Dne 29.4.2013 byla podána další obžaloba sp.zn. Zt 42/2013-75 (věc vedena pod sp. zn. 18T 62/2013) pro skutek ad 2. Usnesením Okresního soudu ve Strakoncích ze dne 30.4.2013,

č.j. 18T 151/2012-352, došlo ke spojení obou věcí ke společnému řízení s tím, že obě dvě věci jsou nadále vedeny *pod sp.zn. 18T 62/2013*.

Obžalovaný [REDACTED] k trestné činnosti uvedené v obžalobě **Zt 212/2012** vypověděl následující.

K bodu I. uvedl, že k němu přišli nějací kluci si stěžovat, že jim poškozený [REDACTED] ukradl káru. Proto ho chytil a dal mu pohlavek. Popřel, že by po něm chtěl nějaké peníze, cikáne mu říkali všichni. Popřel, že by se jednání pod bodem I. takto stalo.

K bodu II. písm. a), b), c) vypověděl, že poškozenému [REDACTED] nevyhrožoval. Připustil, že se umí naštvat, ale rozhodně takové věci uvedené v obžalobě neříká.

K bodu III. písm. a) uvedl, že poškozenou [REDACTED] nemlátíl, nic z toho, co je uvedeno v obžalobě, není pravda. Tehdy hráli automaty, poškozená [REDACTED] po něm chtěla peníze, že půjde hrát vedle, tak jí peníze dal. Žádné peníze po ní nechtěl. Měl své peníze. Celé obvinění si vysvětluje jako komplot poškozené [REDACTED] s jeho bratrem.

K bodu III. písm. b) uvedl, že [REDACTED] vůbec nezná, je proto nesmysl, že by po něm chtěl 50,-Kč.

K bodu III. písm. c) uvedl, že poškozeného [REDACTED] zná od malička. Je pravdou, že za ním přišel dopoledne do práce s tím, že potřebuje půjčit peníze. Poškozený se ho zeptal na co, odpověděl mu, že na chlast. Poškozený mu řekl, že mu nepůjčí, tak si od něho chtěl půjčit peníze na jídlo. Poškozený souhlasil, vytáhl peněženku a dal mu 50,-Kč. Protože měl v úmyslu peníze utratit za alkohol, oslovil ho ještě o půjčení 10,-Kč tak, aby si mohl koupit colu s vínem. Když peníze dostal, otočil se a šel pryč. Nic závadového se nestalo, obvinění je nesmysl.

K bodu IV. písm. a) vypověděl, že [REDACTED] vůbec nezná. Tehdy mu některé holky řekly, že na ně někdo zavolal policisty, protože pily pivo. Osobu mu popsaly tak, že se jedná o muže v brýlích, který kolem chodí denně. Proto se tenkrát [REDACTED] zeptal, proč dívky udal. Popřel, že by mu jakkoliv vyhrožoval.

K bodu IV. písm. b) uvedl, že nic takového se nestalo. Holky se naopak k němu chodily schovávat s tím, že je hledá nějaký kluk, který je chce zmlátit.

K bodu V. uvedl, že rybářské pruty mu poškozená [REDACTED] věnovala, bylo jich jedenáct, z toho tři nepoužitelné. Co se týká vysavače do bazénu, tak po něm poškozená chtěla, aby ho zastavil. Věci zastavoval u pana [REDACTED]. Sama poškozená [REDACTED] tam s ním byla asi dvakrát. Rybářské holinky zůstaly v domě, stejně tak litinový svěrák. V případě koloběžky po něm poškozená [REDACTED] chtěla, aby jí prodal za 500,-Kč s tím, že její syn už je na koloběžku velký.

K bodu VI. vypověděl, že v případě domu patřícího poškozené [REDACTED] není třeba přelézat plot, neboť v plotě chybí dva pláty mezi sloupky. Navíc vrata jsou nonstop otevřená, nikdy se nezavíraly, protože nešly. Dne 6.7. 2012 okolo 21.45 hodin skutečně v domě poškozené [REDACTED] byl, dveře byly otevřené a dole se svítilo. Když šel dovnitř, neklepal a nezvonil, protože bylo otevřeno. Nebyl s [REDACTED] domluvený, že může

přijít, šel prostě dovnitř pro svoje věci. Vyšel do patra a zaklepal na jejího syna, který si s ním šel sednout do pokoje, kde spolu hovořili. Po chvíli přišla [REDAKCE] s jeho bratrem. Popřel, že by se do domu dostal vyháčkováním okna z prádelny.

K bodu VII. uvedl, že kdyby tehdy nepřišel za [REDAKCE] a neodvezl ji k MUDr. [REDAKCE] do [REDAKCE] už byla dávno mrtvá. Nyní si klidně ho dovolí udat, že ji odvezl. Když řídil, byl si vědom, že má zákaz řízení. Záchranku jí tehdy nezavolal, protože se vše událo velmi rychle. Popřel, že by řídil ve čtyřech případech do [REDAKCE] doznal, že poškozenou [REDAKCE] vezl do [REDAKCE]. Uvedl, že neví o tom, že by řídil po [REDAKCE] do [REDAKCE] či do [REDAKCE].

K bodu VIII. uvedl, že si ke své mámě přišel pro nějakou věc, ve dveřích slyšel z obýváku, aby vypadnul, že ho tam nechtějí. Tato slova na něho křičela poškozená [REDAKCE]. Tehdy jí akorát odpověděl, aby mlčela, že za ní nepřišel. Nic víc na místě neproběhlo. Poté odešel. Popřel, že by jí vyhrožoval.

Obžalovaný [REDAKCE] k obžalobě Zt 42/2013 vypověděl, že přišel do zastavárny ke [REDAKCE] a nesl tam dvě vysílačky, které používá v práci. Chtěl mu je nabídnout, potřeboval peníze na cestu do [REDAKCE]. [REDAKCE] zná z dřívější doby, spolupracovali ohledně dovozu aut. Žádné konflikty s ním nikdy neměl, nedokáže pochopit, proč ho takto obvinil. Doplnil také, že mu poškozený dluží kolem 100.000,-Kč, které však nikdy po něm nechtěl. V zastavárně strávil pět až šest minut, nedokáže si vysvětlit, proč poškozený volal bezpečnostní agenturu. Když přišel do zastavárny, s poškozeným se pozdravili a nabídl mu vysílačky. Chtěl po něm nejprve 500,-Kč, poškozený je odmítl vzít, proto po něm chtěl alespoň 100,-Kč, aby měl na vlak. Žádal ho, aby vysílačky vzal do zástavy ze staré známosti. Někdy v ten moment poškozený vyndal ze šuplíku bouchačku. Proto odcházel a najednou se rozletěly dveře a potkal se s ochrankou ve dveřích. Doplnil také, že mu poškozený na místě říkal, aby šel nebo že neodejde. Tato slova mu říkal v momentě, kdy ho potřetí žádal o peníze.

Svědce [REDAKCE] v přípravném řízení a u hlavního líčení k bodu III. písm. a) vypověděla, že byla společně s obžalovaným v hospodě [REDAKCE] v [REDAKCE] kde obžalovaný hrál automaty. Vyžadoval po ní stále peníze, ona chtěla odjet domů, peníze mu již odmítala dát. Z tohoto důvodu ji obžalovaný ve vozidle fyzicky napadl, začal ji mlátit rukou do obličeje. Když jí mlátil, chtěl po ní peníze do automatu, nemluvil o konkrétní částce. Podařilo se mu jí vytrhnout chuchvalce vlasů. Po napadení jí tekla krev z nosu, měla podlitiny v obličeji a modřiny asi 14 dnů. Obžalovaný seděl na místě řidiče, ona na místě spolujezdce ve vozidle Kia Sportage, které bylo v tu dobu zaparkované před hospodou [REDAKCE]. Doplnila, že dala k dispozici dvě fotky svého obličeje, které pořídila den po napadení. Jednu fotku fotila sama, druhou nafotil přímo obžalovaný s tím, aby mohl později tvrdit, že ji tímto způsobem zmlátila policie. Přiznala, že tehdy vypila sama asi dvě piva. Její stav po napadení viděl syn [REDAKCE] obžalovaný mu řekl, že jí to udělala policie.

K bodu V. uvedla, že o některých věcech, které obžalovaný zastavil, věděla, měli v plánu je vykoupit zpět. Pak však zjistila, že chybí synova koloběžka, vysavač do bazénu, rybářské pruty, svěrák a dvojce rybářské holinky. Tyto věci obžalovaný odcizil, část prutů se jim vrátila, stejně tak vysavač do bazénu.

K bodu VI. uvedla, že 6.7.2012 byla doma a večer kolem 22.00 hodin se v domě objevil obžalovaný. Tehdy měl zákaz vstupu od policie, nesměl k nim chodit, ten den odevzdal klíče od vozidla i od domu. Doplnila, že ten den mu sbalila i osobní věci, které

obžalovanému předala policie. V domě tak už neměl co dělat. Vchodové dveře i garáž na radu policie byly zavřené, obžalovaný se do domu mohl dostat pouze oknem v prádelně. Když se obžalovaný objevil uvnitř domu, v domě kromě ní byl její syn a bratr obžalovaného. Obžalovaný ji začal slovně napadat, sprostě a hrubě urážet. Musel ho zpacifikovat jeho bratr, syn zavolal policii. Potvrdila, že mu opakovaně říkala, aby dům opustil, on to odmítl.

K bodu VII. uvedla, že s vozidlem Kia Sportage obžalovaný jezdil s jejím svolením. Nevěděla, že má uložený zákaz řízení. S vozidlem jí vozil do [REDAKCE] k lékaři, a to opakovaně v dubnu 2012. Mohlo to být tři až čtyřikrát. Vozidlo řídil po [REDAKCE] někdy jezdil sám, někdy společně s ní. Společně také byli v [REDAKCE] a v [REDAKCE]. Také ji vezl z [REDAKCE] do [REDAKCE], což bylo 29.6.2012, kde řešila svoje soukromé finanční záležitosti. V [REDAKCE] ji obžalovaný nechal.

K bodu VIII. vypověděla, že v červenci 2012 byla na žádost matky obžalovaného v jejím bytě. Obžalovaný, když ji uviděl, tak jí začal nadávat a dožadovat se vstupu do bytu. Křičel na ni, aby se mu vyhýbala, že ji zmlátí, že bude mít zdrátovanou hubu jako žádná jiná. To křičel opakovaně. V ten moment strach neměla, protože uvnitř bytu byl i jeho bratr, nicméně vzápětí si uvědomila, že jí předtím obžalovaný říkal, že se jim pomstí. Dostala proto strach.

Svěděk [REDAKCE] k bodu VI. vypověděl že celá událost začala předmětného dne odpoledne, kdy obžalovaný dostal zákaz vstupu do domu od policie. Ti mu sebrali klíče, jim vrátili auto Kia Sportage, přesto obžalovaný i přes zákaz večer přišel. Obžalovaný šel do obývacího pokoje, kde si sedl. Po chvíli přišla mamka s bratrem obžalovaného a vyzvali ho, aby odešel. Obžalovaný začal nadávat. Byl matkou požádán, aby zavolal policii, proto šel dolů a volal na PCR. Doplnil, že pozemek kolem domu je oplocený. Hlavní vrata do této doby nezamykali, nicméně odpoledne, kdy jim policisté vraceli auto, které si předtím vzal obžalovaný, jim doporučili, aby vrata zamkli. Z tohoto důvodu vrata pomocí zámku od kola nahoře i dole zamkli, aby nešly otevřít. Vchodovou branku zadrátovali. Plot je vysoký asi 150 cm. Vchodové dveře do domu ten den byly zamčené, klíčky nechávají zevnitř v zámku a otáčí ho, aby dveře nešly odemknout, sám to kontroloval. Domnívá se, že obžalovaný se mohl dostat do domu okénkem v prádelně, které mívají pootevřené. Okénko lze vyháčkovat.

K bodu V. uvedl, že se od matky dozvěděl, že obžalovaný měl zpočátku dovoleno několik věcí zastavit. Jenže posléze začaly věci ubývat a vyvrcholilo to tím, že poslední den odjel s vozidlem a odvezl vysavač do bazénu. Dále se jim ztratila koloběžka a dvanáct nebo třináct rybářských prutů. Nějaké pruty s rybářskou taškou se jim vrátily. Stejně tak vysavač do bazénu. Také se ztratily dvojce rybářské boty.

K doplňujícím dotazům uvedl, že si v jednom případě všiml podlitin na obličeji matky, která mu k tomu zpočátku nic neříkala. Časem se od ní dozvěděl, že jí to udělal obžalovaný. Také byl dvakrát až třikrát přítomen tomu, kdy spolu s obžalovaným jeli společně nakupovat, v těchto případech vozidlo řídil právě obžalovaný. K jeho vztahu k obžalovanému uvedl, že mu zpočátku věřil, až postupem času mu vše začalo docházet, že tomu tak nemusí být.

Svěděk [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl (k bodu I. a II.), že měl s obžalovaným dvakrát incident, kdy mu nadával do cikánů. Jedenkrát ho pak chytil pod

krkem, už si nevzpomněl, zda přitom říkal, že mu něco udělá, pokud mu nedá 300,-Kč. V létě mu nadával do černých sviní a podobně. Zpočátku spolu kamarádili, pak se ale jejich vztah změnil, když mu začal nadávat. Také mu vyhrožoval, a to v tom směru, že ho snad jednou někdy dostane. Říkal mu: „hele, ty cikáne, já tě stejně jednou dostanu.“ Také se stalo, že si od něho půjčil káru a domluvili se, že mu jí nechá u [REDAKCE] na zahradě. Obžalovaný si ji tam vyzvedl a pak přišel druhý den a ptal se, kde má káru. V tu chvíli byl opilý. Začal je obviňovat, že mu káru prodali nebo ukradli. Potvrdil, že ho obžalovaný také chytil pod krkem, bylo to při příležitosti, kdy mu dával najevo, že nemá rád lidi jako on. Vzal ho pod krkem, napřáhl ruku a říkal mu: „Já bych tě tak zmaloval.“ Také mu říkal, že jestli to půjde oznámit na policii, běda mu.

Vzhledem k tomu, že se svědek zčásti odchyloval od své výpovědi učiněné v přípravném řízení, soud podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečetl protokol o výslechu v přípravném řízení založený na č.l. 237-243 spisu. K tomu svědek k dotazu soudu, aby vysvětlil rozpory s jeho dřívější výpovědí, uvedl, že má z obžalovaného strach. V přípravném řízení svědek [REDAKCE] uvedl, že zpočátku obžalovaný říkal, že nemá rád cikány, ale že on mu nevádí. Nějaký čas spolu bydleli ve sqotu v [REDAKCE]. Později na přelomu července a srpna ho obžalovaný chytil jednou rukou pod krkem a druhou rukou jako napřahoval směrem k jeho obličejí, přitom říkal, že nemá rád černé, nesnáší cikány. Možná černá svině. Už nevěděl, zda mu říkal, že mu rozbije držku. Domnívá se, že to bylo až v další fázi. Nejdřív ho chytil jednou rukou za oděv pod krkem a druhou rukou do kravaty. Žádné zranění neutrpěl. Vše vnímal tak, že ho obžalovaný napadá pro jeho tmavou pleť. Také uvedl, že si od obžalovaného půjčil ruční káru a obžalovaný po něm chtěl 300,-Kč. Vše vyústilo tak, že mu obžalovaný řekl, že zničí jeho i jeho rodinu. Proto to šel nahlásit na policii. Stalo se tak u rybníka [REDAKCE] v [REDAKCE]. Také říkal, že když půjde na policii, tak mu rozbije hubu. Říkal vše se zvýšeným hlasem, žádným předmětem mu nehrozil. Měl z něj strach, žádné zranění mu nezpůsobil. K dalšímu incidentu ještě doplnil, že šel po mostě rybníka [REDAKCE] nebo u potoka [REDAKCE], kde seděl obžalovaný. Rozběhl se k němu a začal vykřikovat, že jeho rodinu celou zničí. Sebral se proto a šel vše nahlásit na policii. Přitom křičel rasistická slova, nadával mu do cikánů, černých sviní a pak říkal, že jeho rodinu zničí. Pronesl to asi jednou. Měl strach, že mu něco udělá.

Soud se pokusil opakovaně předvolat **svědka** [REDAKCE] (bod III. písm b). Svědek [REDAKCE] se ze zdravotních důvodů řádně omlouval, k tomu rovněž doložil pracovní neschopenku. Soud požádal o vyjádření jeho ošetřujícího lékaře, který 27.2.2013 soudu sdělil, že t.č. [REDAKCE] není schopen výslechu s ohledem na jeho zdravotní stav (diagnóza padoucnice – epilepsie). Svědek [REDAKCE] se dostavil znovu na předvolání k hlavnímu líčení dne 28.5.2013 a sdělil, že si událost z loňského roku příliš nepamatuje s ohledem na svoje onemocnění. Nebyl schopen si ani uvědomit, kdy začal mít zdravotní problémy, vůbec si ani neuvědomoval, že ho tehdy odvezli do nemocnice. Otec, který očividně třesoucího svědka [REDAKCE] doprovázel, sdělil, že syn marodí od podzimu 2012. Vzhledem k tomu, že zdravotní stav svědka [REDAKCE] znemožňoval jeho výslech, soud proto postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu přečetl protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení na č.l. 250-253 spisu, původně vedeného pod sp.zn. 18T 151/2012.

V přípravném řízení svědek [REDAKCE] uvedl, že na začátku měsíce srpna 2012, mohlo to být 6.8.2012, šel domů po mostě přes [REDAKCE] potok v [REDAKCE]. Za mostem proti němu vyšel obžalovaný, stoupl si před něho a snažil se ho odstrčit směrem k mostu. Musel udělat několik kroků zpět. Tlačil ho rukama, opakovaně do něho prudce a

důrazně strkal. Jak do něj strčil, tak mu přitom řekl, dej mi padesátku. To, že chce padesátku, opakoval asi dvakrát. Pak mu řekl, že když mu nedá peníze, že ho praští. Při tomto napřahoval ruku směrem k němu. Ruku zvedl a naznačil, že pokud mu nedá peníze, že ho praští. Bylo vidět, že je opilý, což poznal i z jeho řeči. Měl z něho strach, proto se snažil dostat na druhou stranu chodníku přes silnici, což se mu po chvíli podařilo. Obžalovaný šel pořád za ním. Šel za ním asi deset metrů. Šli zrychlenou chůzí. Stalo se to tak kolem šestnácté hodiny, bylo světlo. Vzpomněl si, že obžalovanému také řekl, že peníze nemá, aby ho nechal být a nechal ho odejít. Žádné zranění mu nezpůsobil, nic mu nesebral. Na vše se snažil zapomenout.

Svěddek [redacted] k bodu III. písm. c) vypověděl, že vše začalo už v pondělí 6.8.2012 kolem deváté hodiny večer, kdy ho obžalovaný navštívil doma a dožadoval se, aby šel za ním, což odmítl. Druhý den 7.8.2012 kolem 11.45 hodin za ním přišel do zaměstnání [redacted] v [redacted] s tím, že se přišel informovat na odpracování obecně prospěšných prací. Potom šli do kanceláře, kde po něm obžalovaný chtěl peníze. Poznal, že je pod vlivem alkoholu. Obžalovaný na něj vyhrknul: „dej mi peníze na chlast,“ což odmítl. Když po něm obžalovaný chtěl peníze, začal na něho couvat (začal se k němu přibližovat), z tohoto důvodu ustupoval, protože obžalovaný je vyšší. Navíc si všiml jeho agresivního pohledu, nechtěl se s ním dostat do fyzického kontaktu. Měl strach. Obžalovaný ho natlačil do rohu, proto mu radši dal peníze, aby nedostal nějakou facku. Dal mu 50,-Kč a pak se ještě dožadoval 10,-Kč, které mu také dal. Doplnil, že k fyzickému kontaktu nedošlo. Musel před ním couvat asi tak metr a půl. Peníze mu nedal dobrovolně, bylo to ze strachu, aby mu obžalovaný něco neudělal. Poté obžalovaný opustil areál [redacted]

Svěddek [redacted] k bodu IV. písm. a) obžaloby ZT 212/2012 vypověděl, že obžalovaného zná. [redacted] ho pravidelně potkával. V jednom případě se mu postavil do cesty a obvinil ho, že měl naprášit nějaké holky. Odpověděl mu na to, že není normální. Obešel ho a obžalovaný mu začal vyhrožovat, že až příště kolem půjde, že mu rozbije hubu. K žádnému fyzickému kontaktu nedošlo, pouze k verbálnímu. Neměl z toho dobrý pocit. Nikdy předtím s ním žádný konflikt neměl.

Svědčyně [redacted] k bodu IV. písm. a) obžaloby ZT 212/2012 vypověděla, že šli společně s manželem parkem, kde obžalovaný trávil svůj volný čas. Viděla, jak obžalovaný jejího manžela zastavil a slovně ho napadl s tím, že měl manžel zavolat policii ohledně nějakých děvčat. Manžel mu na to odpověděl, že s tím nemá nic společného. Vůbec nevěděl, o čem obžalovaný mluví. Zavolala na manžela, ať nic nedělá, ať se na to vykašle, že nic nemá smysl. Obžalovaný pak vyhrožoval, že až tam znovu půjde, že ho napadne, že mu dá do držky. Jednání obžalovaného je překvapilo, nečekali ho. Dle jejího názoru se obžalovaný svým způsobem předváděl před dětmi, které tam s ním seděly na lavičce. Případalo jí, že měl chuť vyvolat konflikt.

Svědčyně [redacted] k bodu IV. písm. b) vypověděla, že v srpnu 2012 byla s [redacted] a [redacted] u [redacted] v [redacted]. Přišel k nim obžalovaný, byl opilý. Začal tam rvát a sprostě jim nadávat. Odpověděly mu, aby jim nenadával, že mu nic neudělaly. Obžalovaný jí nato dal jedenkrát pěstí do břicha a dvě facky z obou stran. Také viděla, že uhodil i [redacted]. Nadával jim, používal vulgarity. Po ráně ji břicho bolelo.

Svědkyňe [redacted] k bodu IV. písm. b) vypověděla, že v srpnu 2012 šla s [redacted] a [redacted] pod most v [redacted] u [redacted] na lavičku. Chodily tam často. Obžalovaný byl opilý, začal na ně křičet. [redacted] mu něco řekla a on jí dal pěstí do břicha. Ještě se jí ptal, jestli jí to bolelo. Pak to zkusil i na ní. Poté je ještě obě profackoval. Sama dostala facku na obě strany. Nakonec na ně ještě flusnul. Po ráně do břicha neměla žádné problémy. Popřela, že by na místě popíjely.

Svědkyňe [redacted] k bodu IV. písm. b) potvrdila, že se v srpnu loňského roku scházeli v parku v [redacted]. Tehdy si nevšimla, že by obžalovaný napadl kamarádky [redacted] a [redacted]. Potvrdila, že obě přišly a říkaly, že jim dal obžalovaný pěstí do břicha, pak je poflusal a ještě jim dal facku nebo něco takového. Sama s ním žádný konflikt neměla. Akorát nějaký den potom jí chtěl obžalovaný naflusat do pusy, nevěděla proč. Také potvrdila, že obžalovaný byl pod vlivem alkoholu, byl vždycky, protože od rána pil vždycky víno s colou. Uvedla, že s ním někdy popíjeli společně, občas si každý loknul. A to přesto, že jí není osmnáct. Alkohol kupoval obžalovaný. Doplnila, že byla také jednou svědkem toho, že obžalovaný na někoho tzv. vyjel, a to s rasistickými nadávkami kvůli jeho pleti. Říkal, ty cikáne zkurvenej a podobně. Obžalovaný byl rozčilený, strašně zvyšoval hlas, byl výbušný, sama měla strach, že jí taky natáhne.

Svěddek [redacted] k bodu V. vypověděl, že obžalovaného zná delší dobu, [redacted] dříve neznal. Jednou s obžalovaným k němu přijela [redacted] [redacted] chtěli půjčit asi 300,-Kč, že mu tam nechají hodinky do zástavy za tuto půjčku. Byli domluveni, že si půjčí 500,-Kč a do týdne že peníze vrátí a on jim vrátí hodinky. Do týdne žádnou částku nepřivezl. [redacted] tam s ním byla pouze jednou, pak už vždy obžalovaný jezdil sám. Za další dobu pak obžalovaný přivezl další věci. Jednalo se o vrtačku, pak ještě přivezl rybářské pruty. Rybářské pruty byly ve velké tašce. Také jednou přivezl nějaký vysavač do bazénu, nicméně s tím už ho poslal pryč, což se obžalovanému nelíbilo a začal tam něco vykřikovat. Nakonec vzteky zavřel dveře od kufru auta, sedl a odjel. Co se týká prutů, byl za ním bratr obžalovaného, aby obžalovanému pruty nedával. Nicméně obžalovaný přijel a chtěl je vydat, začal na něho křičet, že chce pruty zpátky. Pruty si odvezl, zbylé věci si vyzvedl bratr obžalovaného s [redacted]. Doplnil, že když poprvé přijel obžalovaný s [redacted] vozidlo řídil obžalovaný.

Svěddek [redacted] uvedl, že obžalovaného zná dva až tři roky, [redacted] [redacted] zná podle vidění. Potvrdil, že obžalovaný měl u sebe rybářské pruty, které byly v brašně.

Svěddek [redacted] vypověděl, že zná obžalovaného i [redacted]. S obžalovaným v jednom případě jel z [redacted] do [redacted], obžalovaný řídil, jeli společně s [redacted] a [redacted]. V [redacted] je obžalovaný všechny vyhodil z vozu, museli jet nazpět vlakem. Uvedl, že byl jednou u toho, kdy [redacted] říkala obžalovanému, že mu rybářské pruty nechává. Bylo to v době, kdy byli oba docela připití. Poté pak slyšel, že to tak nebylo. Potvrdil, že jeden prut od obžalovaného koupil, jeden si koupil [redacted]. Dal mu za něj 300,-Kč.

Svěddek [redacted] uvedl, že zná obžalovaného, koupil od něj koloběžku za 500,-Kč, později mu ji někdo odcizil. Koloběžku mu přivezl obžalovaný do [redacted] vozidlo řídil obžalovaný. Jednalo se o vozidlo Kia Sportage.

Svědék [redacted] vypověděl, že od obžalovaného koupil rybářský prut za 300,- Kč. Tehdy měl obžalovaný v tašce asi šest prutů, mohl si vybrat. Prut byl bez navijáku. Tehdy říkal, že pruty jsou jeho. Prut nakonec odevzdal policii.

Svědék [redacted] k obžalobě sp.zn. ZT 42/2013 vypověděl, že k němu do zastavárny koncem února přišel před polednem obžalovaný s tím, aby mu dal 500,-Kč. Také vyhrožoval a křičel, že chce alespoň 100,-Kč, že je sociální případ. Říkal, že mu to tam zdemoluje. Vešel do obchodu, začal vykřikovat, že je mu to jedno, že strhne hodiny ze zdi a hodí je po něm. Měl strach, věci v obchodě nejsou laciné. Přiblížil se k pultu, že mu rozbije hubu, když mu nedá ty peníze. Potom se začal pohybovat sem a tam, proto přistoupil k šuplíku a stiskl tísňové tlačítko. Obžalovaný se domníval, že tam má pistoli a říkal, ať na tu pistoli vůbec nesahá, začal se ohmatávat, že jí má taky, že je mu to úplně jedno. Ke konci také říkal, že na něho pošle své kamarády, kteří ho zlikvidují a že si počká na jeho děti před školou. Také tam proběhla spousta nadávek. Popřel, že by tam obžalovaný přišel dát do zástavy nějaké vysílačky. Obžalovaného znal z dřívějšíka, nebyli kamarádi, popřel, že by mu dlužil 100.000,-Kč, měl z něho strach, klepal se. Pracovník bezpečnostní agentury přijel po stisknutí tísňového tlačítka za tři až pět minut. Obžalovaný tam ještě byl. Říkal mu, že mu do toho nic není, nepřišlo mu, že by obviněný byl pod vlivem alkoholu. Nikdy v minulosti mu obžalovaný neublížil.

Svědék [redacted] k obžalobě sp.zn. ZT 42/2013 uvedl, že pracuje u bezpečnostní agentury Cobra Security jako člen zásahové jednotky. Když přijel do obchodu [redacted] obžalovaný něco požadoval po [redacted]. Ten ho vyzýval, aby opustil obchod. Proto požádal obžalovaného, aby odešel. Obžalovaný se na něho obrátil se slovy, že mu do toho nic není. Čekal, co se z toho vyvine, postával proto bokem u zdi. Docházelo tam k hádkám mezi obžalovaným a panem [redacted] slovy: „dáš mi to nebo mi to nedáš?“ [redacted] odmítl obžalovanému cokoliv dát. Nevěděl, co mu má dát. Dozvěděl se až později, že po něm obžalovaný chtěl peníze. Vše trvalo asi pět minut. Nezaregistroval žádné výhrůžky. Když obžalovaný odešel, tak mu [redacted] sdělil, že mu obžalovaný vyhrožoval ve smyslu osobní likvidace či zrušení krámu, že na něj pošle nějaké chlapy. Proto zavolali do centrály, kde jim bylo řečeno, aby šli na policii. Také si všiml, když vešel do obchodu, u [redacted] nervozity, všiml si, jak mu pracovaly ruce na stole. Bylo vidět, že měl obavy. Doplnil, že když vešel do zastavárny, obžalovaný byl u pultu, byl nakloněný a křičel na [redacted] mluvil zvýšeným hlasem. Neviděl, že by obžalovaný něco nabízel k prodeji. Obžalovaný nepožadoval žádné peníze za zboží. Padala tam pouze slova, dáš nebo nedáš.

Ve spise původně vedeném pod sp.zn. 18T 151/2012 jsou na č.l. 56-76 založeny protokoly o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace, ze kterých si soud udělal obraz o místech, kde mělo dojít k trestné činnosti obžalovaného v případech poškozených [redacted] a [redacted]. Na č.l. 201-206 je založen protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace týkající se jednání obžalovaného vedeného v bodě VI., tj. jednání kvalifikované jako porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Z tohoto důkazu je zřejmé, že plot zahrady domu [redacted] je vysoký 130 cm. Na č.l. 145 spisu jsou založeny dvě fotografie, které předložila poškozená [redacted] na kterých je zobrazen její obličej, resp. z fotografií jsou patrné podlitiny na jejím obličej. Na č.l. 219-220 jsou založená odborná ohodnocení odcizených věcí včetně fotodokumentace na č.l. 221. Na č.l. 222 spisu je založena evidenční karta řidiče obžalovaného [redacted] z níž vyplývá, že měl

obžalovaný uložen zákaz řízení motorových vozidel od 4.10.2008 do 4.10.2012. V evidenční kartě řidiče pak má čtyři záznamy. Na č.l. 267 spisu je založeno vyjádření Městského úřadu Blatná, správního odboru, ze kterého vyplynulo, že obžalovaný je veden v evidenci přestupků vedených orgány Města Blatná, od roku 2009 byl celkem šestkrát projednáván. Na č.l. 296-297 spisu je založen opis evidence rejstříku trestů obžalovaného, ze kterého vyplývá, že má doposud v evidenci rejstříku trestů třináct záznamů.

Ve spise vedeném pod sp.zn. 18T 62/2013 je na č.l. 4-9 založen protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace, z tohoto listinného důkazu je zřejmé místo, kde mělo dojít k jednání obžalovaného vůči poškozenému [REDAKCE] na č.l. 67 je úřední záznam PČR ÚO Strakonice, ze kterého vyplynulo, že tísňové volání na dispečink agentury Cobra Security ze starožitnictví a zastavárny poškozeného [REDAKCE] přišlo v 11.26 hodin dne 26.2.2013. Na č.l. 73 je založeno hodnocení obžalovaného z Vazební věznice České Budějovice, ze kterého je zřejmé, že se obžalovaný ve vazební věznici chová dle pravidel, kázeňsky trestán nebyl. Na č.l. 75-76 je založeno vyjádření Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Českých Budějovicích, ze kterého vyplynulo, že obžalovaný je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v současné době od 11.1.2013, a to doposud. Ze spisu zdejšího soudu sp.zn. 18T 51/2006 a 3T 22/2001 pak soud zjistil, že rozhodnutími v těchto věcech byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným a odsouzen za trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009.

Po provedeném dokazování soud konstatuje, že nemá jakýchkoliv pochyb o tom, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedena ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný [REDAKCE] v podstatě popřel jakoukoliv svou vinu ve všech bodech obou obžalob, výjma jednání či situací, kdy je usvědčován jednoznačným způsobem. Jedná se o body VII., kdy nepopřel v jednom případě jízdu jako řidič z [REDAKCE] do [REDAKCE] a v jednom případě z [REDAKCE] do [REDAKCE]. Jízdu do [REDAKCE] však omlouval tím, že vezl poškozenou [REDAKCE] v situaci, kdy byla v ohrožení života. V ostatních bodech jakoukoliv svou vinu popřel, eventuálně své jednání zlehčoval s tím, že se nejednalo o nic závažného (např. jednání vůči [REDAKCE] či poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE]). Skutečnost, že stojí před soudem pro rozsáhlou trestnou činnost, pak považuje za komplot [REDAKCE] a jeho bratra [REDAKCE]. Obžalovaný se ve své výpovědi snažil soud přesvědčit, že se ničeho nedopustil, že je v podstatě slušnou osobou a obětí komplotu.

Soud však po provedeném dokazování musí konstatovat, že nemá sebemenších pochyb o tom, že tomu tak není. Na prvním místě je nutné uvést, že soud v žádném případě neuvěřil, že se jedná o jakýsi komplot vůči obžalovanému. Je pouze v rovině scifi, aby se tolik osob, když řada z nich nemá vůči ostatním nic společného (nejsou příbuzní, věkově blízcí a lze předpokládat, že se část z nich ani vzájemně neznají), proti [REDAKCE] domluvilo a všichni vypovídali v jeho neprospěch s cílem dostat [REDAKCE] do vězení. Lze si taky stěží představit situaci, že by [REDAKCE] s bratrem obžalovaného tyto osoby obcházeli, přemlouvali a naváděli ke křivým výpovědím.

V případě bodu I. výroku rozsudku (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) je obžalovaný [REDAKCE] usvědčován výpovědí [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] opakovaně vypověděl, že byl ze strany obžalovaného násilím a pod pohrůzkou násilí nucen, aby něco konal a opominul. Vypověděl, že ho obžalovaný oslovil větou, že pokud dneska nepřinese tři stovky, tak mu rozseká držku a pokud věc oznámí na policii, tak mu rovněž rozseká držku. Uvedl, že při tomto jednání nedošlo k žádnému jeho zranění. Svědek tak vypovídal jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení, a to přesto, že u hlavního

líčení měl evidentní snahu obžalovanému neublížit a nepřitížit. Nakonec připustil (poté co byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení), že jeho výpověď u hlavního líčení je ovlivněna tím, že má z obžalovaného strach. Soud oproti obžalobě byl nucen upravit popis skutku v tom směru, že jednání ze strany obžalovaného v tomto případě nebylo z důvodu tmavé pleti svědka [REDAKCE] (slovy černá svině, nesnáším černý), neboť o této skutečnosti při výpovědích tento svědek již nemluvil, nehovořil o tom ani u hlavního líčení, ani v přípravném řízení v pozici svědka. Z tohoto důvodu proto soud upravit popis skutku tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku pod bodem I. Tato úprava pak měla vliv na právní kvalifikaci tohoto jednání obžalovaného, když s ohledem na neprokázání tohoto činu pro příslušnost k etnické skupině soud kvalifikoval jednání obžalovaného jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku.

V bodě II. výroku rozsudku (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) byl obžalovaný [REDAKCE] viněn z pokračujícího přečinu násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 2 trestního zákoníku. V případě tohoto pokračujícího jednání nezbylo soudu nic jiného než upravit popis skutku s ohledem na výpověď svědka [REDAKCE] učiněnou u hlavního líčení a v přípravném řízení. Při těchto procesně způsobilých úkonech svědek hovořil o tom, že obžalovaný [REDAKCE] mu vyhrožoval ublížením na zdraví pro jeho skutečnou příslušnost k etnické skupině pouze ve dvou případech. Prvý případ se dle jeho vyjádření měl udát na přelomu července a srpna 2012 před [REDAKCE] v [REDAKCE], okres [REDAKCE], kde obžalovaný svědka chytil jednou rukou pod krkem a z důvodu jeho tmavé pleti mu vyhrožoval ublížením na zdraví slovy: „nemám rád černý, nesnáším cikány, černá svině, stejně tě jednou dostanu.“ Ani v tomto případě dle samotného vyjádření poškozeného [REDAKCE] k jeho zranění nedošlo. O druhém případě, o kterém svědek při svých výpovědích hovořil, se měl udát v přesně nezjištěný den v srpnu 2012 u lavičky u potoka [REDAKCE] v [REDAKCE], okres [REDAKCE] kdy obžalovaný z důvodu tmavé pleti svědka tomuto nadával do cikánů, černých sviní a vyhrožoval, že jeho a jeho rodinu zničí. Soud proto v tomto směru upravit popis skutku v bodě II., když dle názoru soudu byla zachována totožnost a jednota skutku. V tomto případě dle názoru soudu obžalovaný užil násilí proti jednotlivci a vyhrožoval mu ublížením na zdraví pro jeho skutečnou příslušnost k etnické skupině, dopustil se po právní stránce pokračujícího přečinu násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 2 trestního zákoníku.

V bodě III. písm. a) výroku rozsudku (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) je obžalovaný usvědčován poškozenou [REDAKCE]. Obžalovaný, jak je již uvedeno výše, se snažil přesvědčit soud, že se jedná vůči jeho osobě právě o komplot poškozené [REDAKCE]. Soud k tomuto závěru v žádném případě nedospěl, naopak výpověď svědkyně [REDAKCE] soud považuje za spontánní, pravdivou, nenaučenou, navíc potvrzenou dalšími důkazy (např. svědectvím [REDAKCE] a fotografiemi). Navíc je nutné podotknout, že jednání, kterého se dopustil vůči [REDAKCE] v bodě III. písm. a) zcela zapadá a koresponduje s ostatními jednáními, ze kterých byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným. Jeho chování lze charakterizovat jako agresivní, hrubé, vulgární a nevypočitatelné. Poškozená [REDAKCE] popsala jednání obžalovaného dne 9.6.2012 ve vozidle Kia Sportage, se kterým byli před barem [REDAKCE] v [REDAKCE] kdy obžalovaný chtěl po poškozené další peníze, což poškozená odmítla, načež ji obžalovaný chytil jednou rukou za vlasy a druhou rukou ji začal opakovaně pěstí mlátit do obličeje v úmyslu právě získat další finanční prostředky do výherního automatu. Poškozená k tomu dodala, že následkem tohoto jednání obžalovaného utrpěla rozsáhlé podlitiny na obličeji, k tomu předložila sama fotografie (č.l. 145 spisu 18T 151/2012), ze kterých je

velmi dobře vidět rozsah podlitin na jejím obličejí. Rovněž ze svědectví [redacted] o jehož výpovědi soud nemá sebemenších pochyb, který ve své výpovědi neměl snahu jakkoliv obžalovanému přitěžovat, naopak doslova prohlásil, že obžalovanému [redacted] [redacted] zpočátku věřil, uznával ho, až později přišel na to, že tomu tak není. I on potvrdil, že jeho matka měla rozsáhlé podlitiny na obličejí, o kterých mu obžalovaný uvedl, že měla jeho matku napadnout policie. Později se od své matky dozvěděl, že tomu tak nebylo, že byla napadena právě obžalovaným. Poškozená [redacted] i logicky vysvětlila důvod, proč napadení neohlásila ihned, kdy vše vysvětlovala tím, že má jednak dlouholeté zkušenosti s týráním, jednak se za vše styděla a v době, kdy měla podlitiny, vůbec nevyházela ven.

V bodě III. písm. b) výroku rozsudku (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) je obžalovaný [redacted] jednoznačně usvědčován svědkem [redacted] na základě jeho výpovědi učiněné v přípravném řízení. Svědek [redacted] podrobně popsal jednání obžalovaného, který mu zastoupil cestu a začal do něho strkat a požadoval finanční částku 50,-Kč, jinak že ho praští, napřáhalo proti němu zaťatou pěst, načež poškozenému nezbylo nic jiného než z místa utéci. Popsal své obavy, svůj strach z jednání obžalovaného.

Konečně trestná činnost obžalovaného uvedená **pod bodem III. písm. c) výroku rozsudku** (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) je prokazována výpovědí svědka [redacted]. I tento popsal jednání obžalovaného spočívající v tom, že obžalovaný se vůči němu rozešel, on byl nucen ustupovat. Při tomto jednání na něj křičel, aby mu dal peníze na chlast, křičel, že chce 50,-Kč. Svědek mluvil o tom, že z výrazu v obličejí, z chování obžalovaného, z tzv. ramen, jakým způsobem se obžalovaný nakláněl, mu ze strachu uvedenou částku vydal, načež obžalovaný začal požadovat ještě částku 10,-Kč, aby měl na víno. Svědek [redacted] spontánně popsal, že měl strach, peníze v žádném případě nevydal dobrovolně. Vydal je z obavy, aby nebyl fyzicky napaden.

Vše uvedená jednání obžalovaného vůči poškozeným [redacted] a [redacted] je nutné hodnotit jako pokračující zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný [redacted] proti nim užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, v tomto případě peněz. V dané věci pohrůžky bezprostředního násilí byly prostředkem ke zmocnění se cizí věci, přičemž pohrůžky zmocnění se věci předcházely. Není vůbec podstatné, že se tímto způsobem snažil získat malé částky (z hlediska naplnění znaků skutkové podstaty zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 TZ není hodnota věci rozhodná) a je také nerozhodné, že mu poškozený částku vydal (poškozený [redacted] a nikoli, že by si ji obžalovaný vzal sám. Částky byly vynucovány pod pohrůžkou bezprostředního násilí či násilí samotného (strkání do poškozeného [redacted]), obžalovaný hrozil násilím, které mělo být vykonáno ihned, nepodrobí-li se mu napadení (jeho vůli). Konečně ani není podstatné, že některým z napadených nevznikla žádná majetková škoda ([redacted]). Jednání obžalovaného nelze nijak zlehčovat, jak to činil obžalovaný u hlavního líčení. Obžalovanému nelze trpět, že si tímto způsobem opatroval prostředky k nákupu alkoholu.

V bodě IV. písm. b) výroku rozsudku (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) je obžalovaný [redacted] usvědčován výpověďmi svědkyň [redacted] a konečně i nepřímo [redacted]. Zejména [redacted] a [redacted] popsaly nepochopitelné jednání obžalovaného [redacted] který tyto mladé dívky bez jakéhokoli důvodu a podnětu nejprve slovně napadl vulgárními

urážlivými výrazy, po kterých se nestyděl tyto fyzicky napadnout. Obě u hlavního líčení popsaly jednání obžalovaného spočívající v tom, že je obě udeřil pěstí do břicha a poté každé z nich uštědřil dvě facky. V tomto směru soud oproti obžalobě upravil popis skutku. Zní až neuvěřitelně, že se poté obžalovaný obou dívek zeptal, zda je to bolelo, následně po chvíli dívky ještě poplival. Jednání obžalovaného v tomto případě soud kvalifikoval jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný se dopustil na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného a tento čin spáchal opětovně. Znak opětovnosti v případě obžalovaného zakládá jeho odsouzení na základě trestního příkazu Okresního soudu ve Strakonicih, č.j. 18T 51/2006-48, pravomocným dne 6.6.2006 a odsouzení trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 21.2.2001, č.j. 3T 22/2001, kterými byl obžalovaný odsouzen za trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009. V této souvislosti soud konstatuje, že je nepodstatná skutečnost, že se v těchto trestních věcech obžalovaný osvědčil, resp. vykonal obecně prospěšné práce, soud zde vycházel z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 6Tdo 84/2011, dle kterého k naplnění zákonného znaku spočívající v tom, že pachatel spáchal či opětovně, postačí jakýkoliv případ opakování téhož trestného činu tímž pachatelem, přičemž není významné, že ohledně takového odsouzení již platí fikce, že se na pachatele hledí jakoby nebyl odsouzen.

V bodě V. výroku rozsudku (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) je obžalovaný usvědčován poškozenou [redacted] a svědky [redacted] a nepřímo svědkem [redacted]. Obžalovaný se v tomto případě hájil tím, že část věcí, které jsou uvedeny v obžalobě, sice dal do zástavy či prodal, nicméně bylo to se souhlasem [redacted] a část věcí dostal či zůstaly v domě. Poškozená [redacted] u hlavního líčení vysvětlila, že zpočátku souhlasila s tím, aby obžalovaný [redacted] některé věci dal do zástavy a získali tak finanční prostředky. Nicméně věci uvedené v obžalobě už její souhlas neměly. Jak je již uvedeno výše, soud nemá důvod nevěřit Blance Michálkové, že tomu tak bylo. Obžalovaný [redacted] mimo jiné i uváděl, že s věcmi k svědku [redacted] s ním jezdila právě [redacted]. Soud vyslechl svědka [redacted], který však potvrdil verzi právě [redacted] tedy že tam s ním byla pouze jednou, kdy převzal do zástavy hodinky. V ostatních případech tam byl pouze a jen obžalovaný, což podporuje verzi právě poškozené [redacted] že o jednání obžalovaného nevěděla. Když se poškozená snažila přes bratra obžalovaného získat věci od svědka [redacted] zpět (byl požádán, aby věci obžalovanému nevydával), dle svědectví [redacted] se začal obžalovaný chovat agresivně a neurvale až do té míry, že mu věci svědek [redacted] raději vydal.

Obdobně jako poškozená [redacted] hovořil svědek [redacted] který vypověděl, že postupně zjišťovali, že se jim začaly ztrácet některé věci, mimo jiné koloběžka, kterou on užíval. Svědci [redacted] a [redacted] potvrdili, že od obžalovaného koupili rybářské pruty, které později vydali policii. Svědek [redacted] sice ve své výpovědi uvedl, že byl svědkem toho, kdy poškozená měla sdělovat obžalovanému, že si může ponechat rybářské pruty. Druhým dechem však dodal, že se později, dozvěděl, že tomu tak nebylo. Z těchto důvodů soud dospěl k závěru, že obžalovaný [redacted] neměl právo tímto způsobem disponovat s věcmi uvedenými ve výroku rozsudku pod bodem V., dopustil se tak přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Způsobená škoda je patrná z jednotlivých odborných vyjádření pořízených policejním orgánem ke způsobené škodě. V této souvislosti je nutné podotknout, že jednání

obžalovaného zcela zapadá do obrazu, který vyplynul z dokazování, tj. že to byla právě a jen pošk. [REDAKCE], kdo vedl finančně celou domácnost, kdo hradil náklady a že to byla ona, kdo finančně podporoval obžalovaného. Obžalovaný se snažil soud přesvědčit, že má u osoby, jejíž jméno nechtěl sdělit, uloženou finanční hotovost (úspory) a že si ji může kdykoliv vybrat. Soud konstatuje, že obžalovanému nevěří. Naopak nemá pochyb o tom, že to byla právě a jen [REDAKCE], která obžalovanému poskytovala materiální zabezpečení, neboť ze sdělení úřadu práce je zřejmé, že obžalovaný, pokud nebyl ve výkonu trestu, byl veden jako uchazeč o zaměstnání. Neměl tedy nikdy žádný řádný příjem. Do této skutečnosti pak zapadá to, že v momentě, kdy byl obžalovaný „odstřižen“ od příjmu [REDAKCE] se začal dopouštět loupeží, aby si opatřil finanční prostředky.

V bodě VI. výroku rozsudku (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) je trestná činnost obžalovaného prokazována svědectvím [REDAKCE] a [REDAKCE] sám obžalovaný nepopírá, že byl v uvedeném domě, nicméně uváděl, že dům byl otevřen a on normálně vešel, ač nebyl zván. Ani v tomto případě soud obžalovanému nevěřil, neboť z výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE] vyplynulo, že předmětný den, tj. 6.7.2012 došlo ke konfliktu mezi obžalovaným a [REDAKCE] kdy obžalovaný odjel jejich vozidlem, mimo jiné s vysavačem do bazénu značky Mobi Dolphin, následně bylo vozidlo zajištěno Policií ČR. Z jejich výpovědí pak vyplývá, že obžalovanému ten den v odpoledních hodinách byly sbaleny veškeré věci a prostřednictvím policejního orgánu mu odevzdány. Obžalovanému byly odebrány klíče od domu. Oba svědci uvedli, že mu zároveň bylo sděleno, že má zákaz vstupu do domu. Navíc oba svědci potvrdili, že ze strany policie jim bylo doporučeno, aby byly zajištěny vrátka a vrata, které do této doby nešly zamknout. Oba potvrdili, že vchodová vrátka zadržovali, v případě vrat použili dva zámky na kolo. Navíc [REDAKCE] uvedl, že ten den i kontroloval uzamčení samotných vchodových dveří do domu. Přes to všechno se zčista jasně obžalovaný objevil v jejich domě v patře v obývacím pokoji. Oba dva uvedli, že jediným způsobem, kterým se mohl obžalovaný dostat do domu, je přelézt plot a přes okno v prádelně, které bylo pootevřené a šlo vyháčkovat, se dostat do domu. Obžalovaný si byl velmi dobře vědom, že do domu čp. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] již nemá možnost přístupu, žádné věci v domě již neměl, přesto ve večerních hodinách neoprávněně vnikl do obydlí jiného, přičemž užil násilí, dopustil se tak přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku.

V bodě VII. výroku rozsudku (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) je pak obžalovaný usvědčován opětovně [REDAKCE] Obžalovaný i v tomto případě, vyjma dvou jízd, popřel, že by porušoval uložený zákaz činnosti, kterého si byl dobře vědom. Obžalovaný připouštěl, že v jednom případě vezl [REDAKCE] z [REDAKCE] do [REDAKCE] k lékaři, neboť [REDAKCE] v tu dobu byla v ohrožení života a v jednom případě společně s ní, s bratrem a svědkem [REDAKCE] jeli z [REDAKCE] do [REDAKCE], kde, jak soud zjistil, následně došlo k události, po které obžalovaný zbylé spolupasažéry zanechal na místě a odjel pryč. V případě ostatních jízd jakoukoliv svou vinu popíral. Svědkyně [REDAKCE] při své výpovědi uvedla, že obžalovaný v řadě případů řídil její motorové vozidlo Kia Sportage, popsala, že tak bylo nejméně ve čtyřech případech z [REDAKCE] do [REDAKCE] nejméně v deseti případech po [REDAKCE] jezdili do [REDAKCE] do [REDAKCE], vypovídala o cestě z [REDAKCE] do [REDAKCE], kde měla v plánu řešit nějakou svou finanční situaci. Také uvedla, že neměla ponětí o tom, že má obžalovaný uložen zákaz činnosti. Rovněž svědek [REDAKCE] potvrdil, že sám s obžalovaným nejméně ve třech případech jel po [REDAKCE] kdy jeli spolu nakupovat a kdy předmětné vozidlo řídil právě obžalovaný. Svědek [REDAKCE] při své výpovědi uvedl, že uvedeným vozidlem k němu

obžalovaný jezdil a vozidlo řídil. Rovněž svědek [REDAKCE] kterému obžalovaný prodal koloběžku zn. Keller (uvedenou v bodě V.), potvrdil, že koloběžku mu obžalovaný přivezl vozidlem Kia Sportage do [REDAKCE], přičemž uvedené vozidlo obžalovaný sám řídil. Svědek [REDAKCE] hovořil o jízdě do [REDAKCE]

Soud pak obžalovanému neuvěřil ani to, že v jednom případě vezl poškozenou [REDAKCE] v ohrožení života k lékaři do [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] nepopřela, že měla zdravotní problémy, kdy v jednom případě zkolabovala. Uvedla však, že poté, kdy ji obžalovaný našel na zemi, pouze ji zvednul a položil na lůžko. V žádném případě nenásledovala jízda do [REDAKCE] k lékaři. Ze všech těchto důvodů není jakýchkoliv pochyb o tom, že obžalovaný v případech uvedených ve výroku rozsudku mařil výkon úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť vykonával činnost, která mu byla rozhodnutím soudu zakázána. Oním rozhodnutím je rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.2.2009, č.j. 5T 2/2009-97, pravomocným dne 11.3.2009, kdy obžalovanému byl mimo jiné uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 36 měsíců do 4.10.2012.

Trestná činnost uvedená v **bodě VIII. výroku rozsudku** (původně vedené pod sp.zn. 18T 151/2012) je prokazována svědectvím [REDAKCE] která podrobně popsala chování obžalovaného u bytu jeho matky [REDAKCE]. Svědkyně popsala, jakým způsobem se dostala na místo (byla požádána samotnou [REDAKCE] o pomoc), uvedla, že se do jejího bytu dostavila společně s bratrem obžalovaného [REDAKCE]. Svědkyně popsala reakci obžalovaného na její přítomnost a kdy mu bylo ze strany [REDAKCE] zamezeno vstoupit do bytu. Obžalovaný poté [REDAKCE] začal vyhrožovat fyzickou újmou, kdy jí vyhrožoval v tom směru, aby se mu vyhýbala, že v momentě, kdy jí potká samotnou, jí dá přes držku, až jí bude mít zadržovanou a podobně. V daný moment poškozená, jak sama uvedla, se nebála, neboť na místě byl přítomen [REDAKCE] ale následně si uvědomila, že chodí sama a s ohledem na předchozí jednání obžalovaného, kdy jí napadal, vzbudilo vyhrožování obžalovaného v poškozené důvodnou obavu o její zdraví a život. Tímto jednáním obžalovaný [REDAKCE] jinému vyhrožoval těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu, dopustil se tak přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku.

Konečně vina obžalovaného [REDAKCE] v případě jednání uvedeného ve **výroku 2 rozsudku** (obžaloby sp.zn. 18T 62/2013) je prokazována výpovědí poškozeného [REDAKCE]. I v tomto případě jako i v předešlých se obžalovaný snažil soud přesvědčit o tom, že se na místě v zastavárně [REDAKCE] nic nestalo, že vše vůči němu bylo vykonstruováno. On se snažil pouze zastavit dvě vysílačky, které používal při svých brigádnických činnostech, kdy potřeboval peníze na odjezd do [REDAKCE] (ačkoliv má u neznámé osoby své úspory). V žádném případě dle jeho vyjádření vůči [REDAKCE] nepostupoval v rozporu se zákonem. Ani v tomto případě soud obžalovanému neuvěřil. Z výpovědi [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaný dne 26.2.2013 před polednem vstoupil do jeho obchodu Starožitnictví, zastavárna v [REDAKCE] a požadoval po něm vydání finanční hotovosti, kdy nejprve požadoval částku 500,-Kč, později svůj požadavek snížil na částku 100,-Kč, přičemž při tomto jednání poškozenému vyhrožoval, že pokud mu požadované peníze nedá, vezme si je sám, že ho zkope, pošle na něj kamarády, kteří mu rozbijí hubu, že poškozeného zastřelí, počká si na jeho děti a konečně, že rozbije věci v obchodě. Poškozený [REDAKCE] jednoznačně vyvrátil vyjádření obžalovaného, že by

se snažil dát do zástavy vysílačky. Svědek jednoznačně popřel, že by mu cokoliv obžalovaný dával do zástavy jako protihodnotu k jeho požadavkům. Poškozený [REDACTED] [REDACTED] podrobně popsal situaci v jeho provozovně, doslova uvedl, že se obával obžalovaného, měl strach, že své výhrůžky naplní, zejména, že mu v obchodě rozbije věci, jejichž hodnota není malá, a proto mu nezbylo nic jiného než ze strachu stisknout tísňové tlačítko na bezpečnostní agenturu. Kdyby tomu tak nebylo, neměl by poškozený důvod použít tísňové tlačítko. Svědek [REDACTED], pracovník bezpečnostní agentury Cobra Security potvrdil, že v době jeho příjezdu obžalovaný mluvil na poškozeného, kdy po něm chtěl, aby mu poškozený něco dal. Nevěděl však konkrétně, co. Vůbec v jeho přítomnosti nepadla slova o jakémkoliv zboží. Obžalovaný [REDACTED] vůči poškozenému [REDACTED] [REDACTED] použil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, a to peněz. Dopustil se tak zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 37 a § 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. Je třeba zdůraznit, že u zločinu loupeže je už obecná závažnost činu velmi vysoká. Obžalovaný se zde dopustil činu nejen za použití pohrůžky násilím, ale i přímo za použití násilí (byť nijak zvlášť intenzivního). Vzhledem k osobě obžalovaného, který již byl mnohokrát soudně trestán, dále s ohledem na okolnosti a závažnost řešených činů je třeba jednání obžalovaného označit za společensky velmi škodlivé. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť způsobem v zákoně popsaným chtěl porušit chráněný zájem a také tak ve skutečnosti učinil. Forma zavinění je zřejmá z výpovědi jednotlivých poškozených a vlastně již z podstaty řešené trestné činnosti a způsobu jejího spáchání.

Naposledy byl obžalovaný [REDACTED] u Okresního soudu ve Strakonicih projednáván v říjnu 2012, kdy byl uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákona a přečinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a byl mu uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznic s ostrahou. Z výkonu trestu byl obžalovaný propuštěn 3.1.2013 s ohledem na amnestii prezidenta republiky ze dne 1.1.2013.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno kromě výše uvedeného, že je nezaměstnaný, resp. nemá žádné oficiální zaměstnání, dle jeho vyjádření se žíví příležitostnými brigádami. Podle zprávy Městského úřadu Blatná byl před tímto orgánem od roku 2009 řešen pro řadu přestupků. V rejstříku trestů má obžalovaný již čtrnáct záznamů, kdy řada odsouzení byla již přímo spojená s výkonem trestu. Před svým propuštěním na základě amnestie v lednu letošního roku byl propuštěn z výkonu trestu v srpnu 2010.

Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešených trestných činů z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Dále soud zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. U obžalovaného soud neshledal žádné polehčující okolnosti. Je zřejmé, že obžalovaný je odsuzován za spáchání více zločinů a přečinů. Je viněn ze zločinu loupeže a z pokračujícího zločinu loupeže, jichž se dopustil vůči čtyřem osobám. Nelze také nevidět, že přečinu výtržnictví se dopustil vůči mladým dívkám, jeho jednání lze hodnotit jako zbabělé a odsouzeníhodné. Jak je již uvedeno výše, odsouzenému [REDACTED] byl ukládán trest za dva zločiny a celkem sedm přečinů.

Nejpřísnějším ustanovením je zločin loupeže, kdy podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od dvou do deseti let. Při zohlednění všech shora popsanych skutečností, osoby obžalovaného, povahy a závažnosti řešeného zločinu, způsobených následků s přihlédnutím k přitěžujícím okolnostem a absenci okolností polehčujících, soud považuje za přiměřený trest odnětí svobody v trvání pěti let, tedy ještě v 1. polovině zákonné trestní sazby. Znovu je třeba zdůraznit, že je odsuzován za dva zločiny, když jednoho z nich se dopustil více útoky. Navíc se druhého z nich dopustil krátce poté, kdy byl na základě amnestie propuštěn z výkonu trestu a v době, kdy pro stejný zločin bylo proti němu vedeno trestní stíhání (pro obdobnou trestnou činnost). Přes to všechno se obžalovaný nepoučil a pokračoval ve svém zavadovém jednání.

Obžalovaný se ke spáchané trestné činnosti nedoznal, neprojevil žádnou lítost. Naopak se snažil přesvědčit, že skutečnou obětí je on sám. Na druhé straně soud ve prospěch obžalovaného přihlédl, že vůči poškozeným neužil žádného zvlášť hrubého násilí (vyjma podlitin v případě poškozené [REDAKCE]), nezpůsobil žádné podstatné fyzické zranění. Po zhodnocení celého výsledku dokazování lze konstatovat, že pokud by obžalovaný býval zvolil jinou obhajobu a jiný přístup k řízení, pokud by se k činům doznal, jednotlivým poškozeným se omluvil a nad spácháním činu projevil účinnou lítost, mohl být výrok o trestu jiný, pro obžalovaného příznivější. Za stávající situace však nelze v žádném případě uzavřít, že by účelu trestu mohlo být dosaženo při uložení sankce při spodní hranici zákonné trestní sazby. Osoba obžalovaného v žádném případě není dostatečnou zárukou, že by kýženého efektu mohlo být dosaženo při uložení mírnějšího trestu odnětí svobody. Protože se jedná o odsouzení za úmyslnou trestnou činnost k trestu odnětí svobody převyšujícímu tři roky, byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Soud zároveň rozhodoval o nároku poškozené [REDAKCE] na náhradu škody. Poškozená [REDAKCE] se v přípravném řízení připojila s nárokem na náhradu škody v částce 47.500,-Kč. Z průběhu dokazování i z obsahu spisu je zřejmé, že řada odcizených věcí jí byla navrácena (rybářské pruty, vysavač do bazénu). Soud proto při výslechu svědkyně tuto vyzval, aby upřesnila svůj nárok na náhradu škody, za co konkrétně požaduje tuto částku. Poškozená toto vzala na vědomí (viz protokol o hlavním líčení ze dne 27.11.2012 na str. 17 dole) a sama doznala, že některé věci jim byly vráceny. Zavázala se, že svůj požadavek opětovně zpracuje a vyčíslí, jaký skutečný nárok požaduje. Soud však musí konstatovat, že i přes svůj slib poškozená ničeho soudu nepředložila, proto soud poškozenou [REDAKCE] podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal s celým jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení

ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Ve Strakonících dne 28.5.2013

JUDr. Tomáš Uldrich, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marta Petrovcová

Tento rozsudek ze dne 28.5.2013 č.j. 18T 62/2013-137 nabyl právní moci 20.8.2013.
Doložku právní moci připojila Marie Kozlíková

